

Arapça / Hafız İbrahim

Kendime dönüp taşlarımı suçladım / Ve ehlimi çağırıp hayatımı hesapladım
Onlar, Gençken kısırlıkla suçlamış beni/ Kısır kaldım amma, düşmanlarımdan korkmadım
Doğurdum, ancak veremeyince eşlerime / hayırlı evlatlar; kızlarımı diri diri toprağa gömdüm
Allah'ın kitabına söz ve mana olarak sığabildim / ayetleri ve öğütleri arasında boğulmadım.
Bugünse, bir âletin nitelenmesinden / Ve buluşların adlandırılmasında nasıl aciz kalırım!
Ben içinde inciler saklanan deniz gibiyim / Hiç sormazlar mı dalgıçlara kabuklarımı?!
Ne var ki, ben de, güzelliğim de bitecek/ Zor olsa da hayat, sürececek eziyetim.
Beni zamana havale etmeyiniz / Sizin için, ecelimin gelmesinden korkarım
Batılı adamların kararlılığını görmekteyim/ Bilmez misinki, nice milletler lisanıyla şereflenmiştir.
Evlatlarına, sanatıyla mucizeler öğrettiler / Keşke sizlerde bari edebiyatını yapaydınız!
Beni terk mi edecekler! Allah affetsin / Başka kıymetsiz dillere tercih mi ettiğiniz için!
İçine, gavurun zehri girmiş / Tıpkı, Fırat nehrine bulaşan yılan zehri gibi...
Yetmiş yamalı bir elbiseye dönmüş sanki / Karmakarışık, paramparça, rengârenk...
Ey, bilgi yüklü yazar-çizer takımı! / Şikâyetimden sonra ricamı sundum.
Ya, mezarlıktaki ölümlere hayat olacak / Ya da dünyadakilere hayat aşılacak dilerim
Ya da ardında kıyameti olmayacak / Ömrüme ölümle mukayese edilmeyecek bir ölüm...